

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 57.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. marca 1896.

Letnik XXIV.

Italija ponižana!

„Eritreja, kaj pa je tebe treba bilo?!“ tako kliče danes laški narod po nesrečni bitki pri Adovi, kjer je bila italijanska vojska od Abesincev popolnoma tepena in razkropljena, vseh topov oplenjena. V resnici, tega Italijanom ni bilo treba, oni nimajo v Afriki nič iskati, laška vlada bi imela dovolj opraviti, da uredi in izboljša žalostne odnose v domači zemlji. Toda ošabnost, častihlepnost gnala je laško vlado na opolzlo stezo klaviviteštva.

Mi sicer nismo škodoželjni, toda oficijelna Italija, to je vlada Humbertova in vsi omikani laški krogi, ki so odobraval in še odobravajo vse krivice, ki jih je „Italia unita“ učinila v imenu „narodnosti“, ta oficijelna Italija ni vredna usmiljenja. Revno in verno laško ljudstvo, ki se vsled prepovedi sv. Očeta volitev v laško zbornico ne udeležuje in tudi roparskih činov savojske vladarske rodovine nikdar ni odobrilo, to ljudstvo je na vsem tem nedolžno in po nedolžnem pokoro dela za grehe drugih. Oficijelna Italija pa je svojo usodo postavila na silo in moč, ne more in ne sme se torej pritožiti, ako jo ugonobi večja sila. Kakor je Bismarck rekel: „Moč je nad pravico“ in vzel Avstriji Schleswig, hanoverskemu kralju pa celo kraljestvo, Dancem Holstein, Francozom Alzacijo in Loreno, po tem vzgledu so se ravnali tudi piemontski in drugi laški prekucni in „patrioti“. Brez vsake pravice so oropali napolitanskega kralja ter male kneze in vojvode v severni Italiji, nazadnje pa še sv. Očeta papeža. Absolutni narodnjaki sicer trdijo, da se Lahi do tega imeli etično in moralno pravico v „imenu narodnosti“, ker sta si Mazzini in Garibaldi v glavo vbila in tudi druge tako učila, da mora vse pod združeno Italijo priti, kar je laško, kjer se laško govori. Toda to

načelo v mejnarnodnem pravu še nikdar ni bilo priznано. Ko bi to načelo veljalo, potem zedinjene države severne Amerike nimajo pravice do obstanka, ampak spadajo pod Anglijo; osrednja in južna Amerika bi morala priti pod oblast Španjcev in Portugalcev; večino Švice in nemške dežele v Avstriji bi morala pograbititi Nemčija; Francija bi vzela polovico Belgije in nekaj Švice itd.

Ako se to načelo do skrajnosti izvede, kakor to hočejo Italijani, potem je skoro ni države na svetu, ki bi bila varna v svojem pravnem obstanku. To načelo se v mejnarnodnem pravu še ni priznalo in se tudi priznati ne more, ker se v mnogih pokrajinah nahaja jezikovno namešano prebivalstvo, katerega je nemogoče geografično ločiti. O kaki pravici Italije ali savojske hiše do Rima, ali do Toskane, ali do Sicilije torej ne more biti govora, prilastila si je te dežele le s fizično silo; ako jo pa zopet fizična sila iz njih prežene, ne sme se pritožiti, kajti obsoja jo njeno lastno načelo „moč je nad pravico“.

Do Eritreje, ali katerega drugega dela Afrike pa Italija sploh ni imela nobene pravice. Lahi radi vpijejo: „fuori gli stranieri!“ (ven s tujci); v Afriki so jim Soanci isto pesem zapeli. „Italia unita“ hoče biti po vsej sili „velesila“, zato si je šla iskat kolonij po vzgledu Angležev, Francozov, Rusov in Nemcev. Dogodki pa pričajo, da Italija za to ni zmožna, ona je za take težavne ekspedicije po jedni strani prerевна, po drugi strani jej manjka kremenitih, hrabrih, v mrazu in vročini ter vseh vremenskih neugodah utrjenih vojakov in generalov. Vojaška čast Italije, ki je bila itak že na slabih nogah, je sedaj uničena, in kar je še bolj tužno, Italija nima nobenega upanja, da bi zamogla Abesince premagati in tako svoj vojaški ugled rešiti.

„Italija je nehala biti velesila,“ piše nek angleški list. Kar pa nas zadene, je nismo nikdar mej velesile šteli. Usoda Italije je popolnem zaslužena. Božji mlini meljejo počasi, pa drobno. Oficijelna Italija propada že davno v gospodarskem oziru, ljudstvo strada in umira lakote, ker vlada skrbi bolj za zunanji blisč, ko za blagostanje ljudstva; ona propada v nravnem oziru, kakor so pokazale umazane stvari v pravdi banke Romane; zdaj je skrhana tudi njena zadnja postojanka, navidezna vojaška sila. Prej ko se ta roparska država zopet na kose zdrobi, tem bolje za laško priprosto ljudstvo! — Kaj pa poreče k vsemu temu trozveza?

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. marca.

Jezikovni ukaz za Šlezijo. O tem odloku piše organ Čehov v Šleziji „Op. Tydenik“ sledeče: „Iz zanesljivih krogov se poroča, da je izdalo notranje ministerstvo na deželne uprave v večjezičnih deželah ukaz, da se morajo objavljati odloki v dotični deželi navadnih jezikih in reševati vse vloge v istem jeziku, v katerem so sestavljene. Jednak ukaz je prejela tudi šleška deželna vlada, ki načeluje deželi, v kateri se govori trije deželni jeziki. To je popolno pravilno in čuditi se je, da se je izdal omenjeni odlok še le po 50 letnem narodnem boju in po več ko 30 letni veljavi državnih osnovnih zakonov, ki zagotavljajo jednake pravice vsem narodom. Kljub temu si bode pa šleška vlada vse prizadevala, da se ohrani nemškemu jeziku ista veljavnost, do katere ga je dovela ona po vsestranskem pritisku.“ Ostalima šleškima narodom ne preostaja sedaj drugega, kakor da znova pričneta boj za vsem naro-

LISTEK.

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

„Morda prav res“, rekel je Stefan Aleksejevič, sam pa mislil med tem: „Bože, kako mila je!“ in čuvstvo zadovoljnosti in nežnosti do Taše ga je obdajalo vedno bolj. Skušal je skriti to čuvstvo in govoriti prosto, brez smehljaja, toda vse, govorjenje, dviganje in naglaševanje — vse ga je izdajalo zoper njegovo voljo, Taša je pa razumevala to. Govorila je in šalila se, in čuvstvo radostnega, a zraven i smešnega ponosa jo je obdajalo. „Tu je zmagovalec“, mislila si je in se bala, da se ne bi zasmejala.

M-elle Burkhardt se ni vrnila dolgo; Taša je prosila nekoliko krat mater, da bi smela iti po njo, a grofica se je sramovala in, neglede na to, da so se nasitili i ona i vsi sedeti in želeli iti dalje, — čakala M-elle Burkhardt. Naposled se je vrnila, a samo da se oprusti in pove, da ne more iti dalje, ker pojde M-elle Beick pomerit plesno obleko in jo zove s saboj.

„Koliko je sedaj ura, gospod Bahtemin?“ pralaša je Taša, ko so se vračali, nenadoma zatrepetavši.

Bahtemin je odgovoril.

„A, torej še dotečemo“, dela je Taša. „Toda bala sem se že, da me čaka baron Knaus — danes odjahamo ob šestih“.

„Odjahate?“ prašal je Bahtemin. „Kaj jahate, grofica, in radi?“

„Zelo rada“, dejala je Taša. „Po mojem je to najboljšo zadovoljstvo, na konju se čutim „veliko“, mogočno, — kakor da morem storiti vse, ko pa stopim s konja, sem zopet majhna, nična“. Ona se je zasmejala in pogledala na Bahtemina in pristavila: „Pa vi ne jezdite?“

„Ne“, odgovoril je Stefan Aleksejevič, „to je, pred sem jezdil, sedaj pa nisem imel že davno priložnosti, toda ko sem jezdil, bil sem celo strasten ljubitelj“...

„Poskusite torej sedaj in pojezdimo skupaj“, dela je Taša. „Vedno jezdimo štirje skupaj: jaz, baron, M-elle Burkhardt in Ilija Dmitrijevič. Ilija Dmitrijevič se odpelje koncem tedna, na mesto njega pa — bode te vi z nami. Dobro?“

Pogledala je z veselimi očmi na Štefana Aleksejeviča.

On je čutil vedno bolj in bolj, da zgublja sposobnost za potuhnjenost, in da se mu vedno usilujeta radost življenja in priljudnost k Taši.

„Jako rad“, rekel je on in ni se mogel več premagati, temveč pogledal na njo z dolgim, nežnim in ginjenim pogledom.

Ona je zarudela pri tem pogledu, zmešano zasmehljala se, a hipoma je pokrila nekaka megla njeno obličje. Nje smehljaj je zginil, obrvi so se vzdignile in ustnice stresle. Spomnila se je ženina, svoje ljubavi k njemu in čuvstva, ki jo je napolnjevalo danes, ko je prečitala njegovo pismo, in žgoče obžalovanje svojega koketstva, zopernost k sebi in jeza na Bahtemina so jo napolnili. „Kako se drzne gledati tako na-me! Kaka grdoba! Tudi jaz sem lepa!“ pomislila je, pobledela, prašajoče, ponosno in strogo pogledala na Bahtemina, obrnila se od njega in šla takoj k materi.

„Mama, ali posedimo sedaj nekoliko pri godbi?“ prašala je, varuje, da ne bi pogledala na mater in ne izdala svoje vznemirjenosti.

„Da“, dela je grofica. „Gotovo se je že začela. Zdi se mi, da je že pet ura.“

„Seveda, slišite, valček iz „Fausta“ godejo“, dejala je Ljrova, „gotovo je pet že odbilo.“

„Da“, dela je Taša, „gotovo je sedaj že četrt na šest. Nekoliko posedim, potem se pojdem obleč.“

„Kaj je s taboj, Taša, ali si se utrudila?“ prašala je grofica, pogleduje na hčer. „Ni li boljše odložiti jahanje? Glej, kaj je s taboj?“

„Ne, ničesar“, je odgovorila Taša, „to preide takoj“, in obrnivši se k Bahteminu, je šla molče zraven njega.

(Dalje sledi.)

dom zajamčene pravice, ki mora končno pokazati, smejo li tudi slovanski narodi računati na pravičnost, ali pa bode še nadalje vladal v deželi nemški šovinizem.

Odsek za volilno preosnovo je v sobotni seji rešil prvi del vladne predloge gledé volilne preosnove. Kakor je bilo že naprej pričakovati, vsprejel je odsek vse točke prvega dela popolno nespremenjene, kakor jih je zažrtal grof Badeni v svoji predlogi. Število novih mandatov se pomnoži torej le za 72 in ti se razdelé na posamne kronovine ravno tako in pod enakimi pogoji, kakor predpisuje vladna predloga. Da se je načrt za volilno preosnovo vsprejel v odseku popolno nespremenjen, temu je kriva na jedni strani velika popustljivost odsekovih članov, na drugi pa nečuten pritisk od vladne strani, kajti vlada je hotela na vsak način prodreti s svojo predlogo, naj velja kar rado. Pri ti priliki se pa že danes lahko reče, da tudi v poslanski zbornici ni pričakovati nikakih izprememb. Na to je pričel odsek razpravo o drugem delu vladne predloge, namreč o volilnem redu za državni zbor. Daljša debata se je vnela gledé določitve volilnih okrajev. Poslanec Slavik je predlagal, naj bode vsak kraj, ki šteje nad 150 prebivalcev, volilni okraj, poslanec Klun je pa zahteval, naj se določijo volilni okraji z 200 prebivalci. Grof Falkenhayn in dr. Russ predlagata, naj se določijo volilni okraji potom postavodaje. Končno so predlagali nekateri poslanci, naj o tem določujejo sami deželni zbori, eventualno odbori, ki imajo tudi odločevati gledé direktne ali indirektné volitve. Na predlog poslanca Krausa se sklene, da se vrši posvetovanje o naštetih predlogih v prihodnji seji. Kakor se vidi, se bode tudi z drugim delom Badenijevega načrta tako godilo, kakor s prvim, in se bode na ta način vsprejela cela predloga popolno nespremenjena.

Nemčija. Jutri se podá avstrijski zunanji minister grof Goluhovski v Berolin, koder bode obiskal državnega kancelerja kneza Hohenlohe. Akoravno se zatrjuje, da je bil ta obisk napovedan že dlje časa in da je toraj brez vsake politične barve, si je vendar lahko misliti, da se bode pri tej priliki obravnavala trodržavna zveza. Povod temu mnenju je dejstvo, da se podá grof Goluhovski ravno ob času, ko je v Italiji največji nered. „National Ztg.“ si sicer mnogo prizadeva, da bi omajala trditve, katere navajajo „Berliner N. Nachrichten“ gledé nezmožnosti Italije za sozaveznico, in pravi, da velika napaka italijanskega generala ne more privedi Nemčije do tega koraka, da bi se odpovedala zvezi z Italijo, vendar pa ne more utajiti, da je poraz Italijanov zelo občuten udarec za vse politične kroge. Iz navedenega izvajanja sledi, da se tiče ta udarec tudi trodržavne zveze in da je popolno upravičeno mnenje, ako se trdi, da je obisk grofa Goluhovskega v Berolinu v tesni zvezi s tem vprašanjem.

Priznanje princa Ferdinanda. Najnovejša poročila javljajo, da je turški sultan podpisal ferman, s katerim se na podlagi berlinske pogodbe prizna princ Ferdinand knezom Bolgarije. Ob enem se pa tudi poroča, da odpotuje „presrečni“ knez 25. t. m. v Carigrad, da prejme od sultana „zasluženo“ plačilo za svoje postopanje. S tem bo dosegel Koburžan najvišjo čast, katero so naklonile evropske velevalsti, ki pa ne more imeti trajnega obstanka. Prav lahko se mu pripeti kaj jednacega, kakor njegovemu predniku, in potem bode spoznal, da čim višje kdo stoji, tem globlje lahko pade. Kakor je on snedel sv. Očetu dano besedo, tako bodo morda kmalu storili tudi njegovi sedanji najboljši prijatelji ter mu pokazali pot iz Bolgarije. Posvetna sreča je opoteča.

Kriza v Italiji. Prvi naskok na Crispijeve pristaje je dovršen in mogočnjaki, ki so še nedavno zatrjevali, da se ne umaknejo nobeni sili, so sramotno pahnjeni raz prestola, kar so v obilni meri zaslužili. Zadosti dolgo časa je moralo ubogo italijansko ljudstvo ječati pod kruto pestjo starega lisjaka, katerega se je sedaj po dolgotrajni borbi iznebilo in ga poslalo v že davno zasluženi pokoj. Sedaj je na dnevnem redu novo italijansko ministerstvo. Skoro vsako uro vsprejme kralj Umberto člane senata in posamne dosedanje ministre ter vojne poveljnike, s katerimi se posvetuje o sestavi novega kabineta, le o Crispiju še ni bilo slišati, da bi bil deležen v zadnjem času te milosti. Kolikor je do sedaj znano, še kralj ni nikomur naročil, naj sestavi novo vlado, vendar pa trdita „Popolo Romano“ in „Messaggero“, da se bode imenovala prihodnja vlada „Rudini-Ricottijev kabinet“, kateremu bodo pripadali

Brin, Colombo, Carmine in Gallo. Stališče, katero bode zavzela nova vlada, nikakor ne bode ugodno, ker jim je zapustila prednica državno gospodarstvo v največjem neredu; državne blagajne so izpraznjene, ljudstvo do skrajne meje ubožano, njena vojna moč pa peša od dne do dne. Končno vprašanje, s katerim se peča malo ne celi omikani svet, je vojna v Afriki. Opozicija namreč odločno zahteva, da se opusti nadaljno vojevanje in pokliče Crispijevo ministerstvo na odgovor, druga večja stranka pa sili na to, da se nadaljuje vojna tako dolgo, dokler se Italija ne odškoduje za dosedanje korake. Kralj Umberto se je baje izjavil, da se raje odpove prestolu, nego bi dovolil, da se opusti vojna v Eritreji. Iz tega je razvidno, kako nepremišljeno se nameravajo žrtvovati še nadaljue moči za brezplodno operacijo. — Poročila iz Italije si v marsičem nasprotujejo. Kralj Umberto se je baje izjavil, da hoče na vsak način nadaljevati vojsko z Abesinci; drugo poročilo pa trdi, da se kralj boji revolucije in hoče skleniti mir. To bi bilo za Italijo še najboljšo, kajti vojska stane vsak dan do 1 milijon lir. Skrajna levica je v zbornici že nasvetovala, naj se armada odpokliče iz Afrike, ministerstvo pa zatoži. Z bojišča še sedaj ni natančnejših poročil. Vsa poročila pa trdijo, da je italijanska armada v največjem neredu bežala pred sovražnikom ter se ustavila 135 kilometrov daleč od bojišča; od 270 častnikov se jih je rešilo le 87. „Gazetta Piemontese“ trdi, da je mrtvih in ranjenih do 12.000 mož, torej dve tretjini vse armade. Baldissera poroča, da je Galliano vjet, tako tudi 2000 Italijanov in 1000 domačinov od armade. Vladna „Tribuna“ zagovarja Baratierija, češ, da so ga ogleduhi napačno podučili, rekoč, da je Menelik pri kronanju v Aksumu in v sovražnikovem taboru pitje in ples, in da je nato Baratieri napal sovražnika. Baratieri in general Arimondi sta baje s samokresom skušala ustaviti bežeče vojake, a brez uspeha. Po novejših poročilih se bliža močen oddelek sovražnika Kasali, italijanska posadka je v veliki nevarnosti.

Socijalne stvari.

Kmečko vprašanje.

(Konec.)

o. Rentni domovi. Pripovedovanje o preosnovah za kmečki stan je zelo lepo, poreče morda kdo, toda kako se more izvršiti, ko ječi kmečki stan pod tako ogromnimi dolgi. Od leta 1868 do leta 1892 so se zvečali vknjiženi dolgi na nepremičnem posestvu za 778 686.503 glđ. Koncem l. 1892 so znašali 2.791.784.000 glđ. Tri četrtine tega dolga spada brez dvojbe na kmečki stan, ki mora povprek plačevati od svojega dolga najmanj 74 milijonov goldinarjev obrestij. Tu je treba najpreje pomagati. Kmečki stan se mora razbremeniti teh ogromnih dolgov in zavreti se mora njegovo nadaljno zadolževanje.

V „črnih bukvah“ smo že govorili, naj se uvede zakoniti moratorij in naj se mej tem časom zemljiški dolg tako vredí, da se bo tekom let umrtvil.

Na tem mestu izpregovorimo nekoliko o rentnih domovih, ki so v zvezi s prejšnjim načelom in ki poleg tega obsejajo najprimernejši način, kako naj se ustavi nadaljno zadolževanje kmečkih posestev. Minister Falkenhayn je bil predložil z zakonom o kmečkih zadrugah tudi načrt zakona o rentnih domovih državnemu zboru. Sedanji poljedelski minister Ledebur je zakon o rentnih domovih odložil, češ, da še ni dozorelo to vprašanje. V tem oziru je torej vlada odločno nazadovala in ni čuda, če nezapno pričakujemo, kakšen zakon o kmečkih zadrugah se bo sklenil pod njenim gospodarstvom.

Po Falkenhaynovem načrtu so tista posestva rentna, ki se ne kupijo najedenkrat, marveč ki se z letno rento izplačujejo. Posestnik ni neomejen lastnik, dokler ne izplača cele določene svote. Rentni domovi bi bili nujni in slobodni. Nujni rentni domovi se morajo ustanoviti iz tistih posestev, ki pridejo na javno dražbo, če jih kupi kmečka zadruga dotičnega okraja. Slobodni rentni domovi so pa tisti, ki jih njihovi lastniki, da bi se tem lažje oslobodili svojih bremen, izpremené v rentne.

Deželna zadruga ceni letni dohodek vsacega posestva in gledé na rentni kapital, ki ga določa kupna svota pri nujnih in deželna zadruga sama pri slobodnih rentnih posestvih, določa letno rento, katero mora posestnik plačevati zadrugi. Rentni domovi se navadno izročajo prejšnjemu lastniku; če je pa ta nesposoben, potem se izroči kakemu njegovemu

bližnjemu sorodniku ali sicer zaupanja vrednemu, poštenemu domačinu. Potem se posestvo vpiše v zemljiško knjigo na posestnikovo ime, a brez dovoljenja deželne zadruge se ne sme nič od njega odprodati, nič zadolžiti, nič zastaviti. Poleg letne rente mora plačevati davke in zavarovalnino proti ognju. Pri tem sme, če more, tudi preje izplačati rentni kapital, nego je določeno. Če zanemarja svoje dolžnosti in ne skrbi za posestvo, mu deželna zadruga lahko vzame posestvo in ga da na dražbo, dokler se ne najde drug pripraven gospodar.

Ko je rentni kapital izplačan, postane njegov posestnik pravi lastnik.

Da je pa možno dobiti zadrugam potrebnega denarja, izdaje deželna zadruga rentne listine, ki se prodajajo na denarnem trgu. Za nje jamči zadruga sama in država. Recimo, da ima deželna zadruga kupljenih ali slobodno izročanih posestev za 1 milijon goldinarjev. Po tem sme tudi za 1 milijon goldinarjev izdati rentnih papirjev. Iz letne rente, katero dobiva od rentnih posestnikov, plačuje zadruga obresti lastnikom rentnih listin.

Taka so načela Falkenhaynovega načrta. Nikakor ne moremo biti z vsem zadovoljni, kar obseza. Odločno se moramo protiviti načelu, da bi se rentne listine prodajale na denarnem trgu, na borzi. S tem pogoltno mejnarodni veliki kapital na leto ogromne svote kot obresti. Skrbeti moramo, da ostanejo obresti tudi kmečkemu stanu v prid, in zato bi morali imeti samo kmečki denarni zavodi pravico kupovati rentne papirje. Vsak okraj bi moral imeti svojo okrajno in vsaka dežela svojo deželno rentno banko, združeno s posojilnico in hranilnico; samo ob sebi se umeje, da bi moralo pri tem strogo veljati načelo vzajemnosti.

Rentni domovi bi bili tako res podlaga zdravi preosnovi in preporodu kmečkemu stanu. Seveda bi se pa moral preje ustanoviti zakon o nedeljivosti posestev in izpremeniti dedno pravo. Po rentnem načelu bi se tudi najložje poskrbelo za tiste sorodnike, ki ne morejo ostati na posestvu. Primerno resničnemu dejanskemu donesku iz zemljišča bi se po zakonu odločila najvišji svota, ki jo sme oče ali gospodar določiti za doto iz posestva tistim članom svoje rodbine, ki ne dobo do posestva. Doto bi se izplačevala v letni renti, dokler se ne izplača popolnoma. Dotičniki, katerim pripada letna renta, bi pa lahko prodali rentnim bankam svoje deleže in tako najedenkrat dobili svoj denar.

Ravno po tem načelu bi se lahko izvedlo zavarovanje za starost. Nekateri so že velikrat izražali misel, naj bi se prisilno zavarovanje uvedlo na kmetih. Vsakdo bi moral sebe in svoje zavarovati pri kaki zasebni banki. Po naši sodbi so vse zasebne zavarovalnice krivične in škodljive; načelo zavarovanja za življenje se mora vršiti pri strogo vzajemnih zavodih po rentnih načelih.

Pri tem poudarjamo, da nikakor ni nujno, da bi kmečki gospodar vse svoje obveznosti plačeval samo v denarjih. Tem bolje je zanj in za druge, če daje v naturalijah živž starišem ali plačo poslom. Rentna načela ne smejo tega zavreti, marveč še podpirati.

Vprašanje, ki smo se ga s tem dotaknili, je obširno in še neobdelano. Večkrat se nam bo še treba vrniti k njemu. Danes završujemo svoje članke. Pričeli smo jih kot poročilo o krasni Vrbovi knjigi „Zemědělská otázka“, ki jo še jedenkrat toplo priporočamo, nadaljevali smo jih pa samostojno. Kdor jih je prebiral, je to sam izpoznal. Težko in važno kmečko vprašanje išče delavcev za svojo ledino. Bog daj, da se jih temu vabilu mnogo odzove. O socijalnem vprašanju hoče vsak kaj govoriti. Njegova dolžnost je, da je preje prouči. Resen študij je bolj nego drugje tu potreben. Diletantstvo uprav na tem polju največ škoduje, ker mede pojme in zavira pravilen razvoj. J. Sovran.

Opomba vredništva: „Slovenec“ se bo resno trudil, da bo svojim bralcem donášal redno socijalne razprave. Obljubljena nam je razprava o kapitalizmu, delavskem in obrtnem vprašanju. Pripravljeni bi bili tudi takim razpravam prirediti poseben odtis, če bi se jih zadostno število oddalo. Skušnja nas dosedaj uči, da se malokdo briga za take odtise. Moljem pa ne maramo trošiti papirja. „Črni bukv“ se je odtisnilo n. pr. 300 izvodov in 100 jih še vedno plesni v zalogi in jih bo plesnelo poleg Belčevih „Kmetom v pomoč“, „Leo Taxila“, „Mojih ječ“ itd. Ta naša opazka naj se ne smatra za kako prošnjo ali ponudbo, marveč je le konstatiranje dejstva.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

XI. Zbornični svetnik Iv. Baumgartner poroča imenom odseka o prošnji glede patentovanja vojaško-tehniških iznajdb. „Avstrijsko društvo za varstvo obrtne lastnine“ se je obrnilo do zbornice z vlogo, v kateri opozarja na zadevo, ki preti v nevarnost pripraviti važne interese skupne avstrijske industrije. Novi ogerski patentni zakon z dne 14. julija 1895 ima v svojem § 2 pod št. 2. določilo, da ni moči dovoliti patenta za iznajdbo, ki se tiče vojnega orožja, raznesil ali municijskih predmetov, otrdb ali vojnih ladij, potrebnih v povzdigo orožne moči skupnih armad, če podelitvi privilegija tekom 2 mesecev od dneva naznanila ugovarja trgovinski minister.

Odveč bi bilo kvarljivost te postavne določbe za interese avstrijskih iznajditeljev natančneje pojasnjevati. Z ozirom na tesne zveze mej obema državnima polovicama in z ozirom na to, da je c. in kr. vojno ministerstvo skupno obema drž. polovicama, je v veliki meri opravičena bojazen, da bo na podlagi poročil zborničnih in drugih strokovnih korporacij predelani vladni načrt novega avstrijsk. pat. zakona, ki se v kratkem predloži visoki poslanski zbornici, glede nepatentovanja vojaško-tehničnih iznajdb obsezel jednako določilo, kakor ogerski zakon. Ta bojazen, ki je po tem, kar se je objavilo, le preveč opravičena, je društveno načelstvo napotila, da se je v posebni peticiji obrnilo na Nj. prevzvišenost gosp. trgovskega ministra barona Glanza, v kateri se protivi temu, da bi se tako postavno določilo vsprejelo v novi načrt patentnega zakona. Društveno načelstvo se je obrnilo na zbornico, da bi se takrat, ko se predloži visoki poslanski zbornici načrt avstrijskega patentnega zakona, ali po svojem zastopniku v tej visoki zbornici, ali v posebni peticiji na to delalo, da se v ta zakon ne vsprejme nobeno določilo, ki bi bilo jednako propisom § 2., št. 2. ogerskega člana XXXVII. iz l. 1895. V utemeljitev se sklicuje društvo na peticijo, katero je predložilo trgovinskemu ministru in iz katere povzame sledeče: „Le malo je iznajdb, ki bi ne bile v nikaki zvezi s potrebščinami vojske ali mornarice. Organizem teh je tako zelo raztegljiv, da je komaj najti industrijsko stroko, na katero bi se ne raztezal. Isto velja o „vojnem orožju, razstrelivih in strelivih, vtrdbah ali vojnih ladijah,“ katere izrecno navaja ogerski zakon. Ne bomo navajali primerov, a pritrčiti se mora našim trditvam, če se uvaža le, katere iznajdbe morejo biti v zvezi z vojnimi ladjami. Vse novosti lesne, železne in strojne industrije bi se lahko šttele k tej skupini. Vse take iznajdbe pa ne služijo izključno za potrebščine vojske ali mornarice, temveč ustrezajo tudi neštevilnim drugim potrebščinam. Novo orožje, novo razstrelivo, nov ladjin stroj rabi tudi kdo drugi, ne le vojni erar. Iz tega vzroka bo že ta določba sama na sebi kvarljivo vplivala na industrijo, a pripeti se lahko, da bodo izvrševalni organi še strožje razlagali to postavno določilo, kar bo še kvarljiveje.“ Odseku se vidi prošnja utemeljena in predlaga:

Cestita zbornica naj prošnjo avstrijskega društva v varstvo obrtne lastnine podpira in prosi tudi svojega drž. poslanca, da se za to potegne.

Prelog se vsprejme.

XII. Zbornični svetnik Alojzij Lenček poroča imenom odseka o volilnem predlogu za nameščenje cenzorja pri avstro-ogerski bančni podružnici v Ljubljani. Umrl je cenzor gosp. Josip Kordin, vsled česar se je podružnica obrnila na zbornico, da ji v nameščenje cenzorja napravi volilni predlog, ki pa mora obsežati najmanj tri imena. Poročevalec nasvetuje imenom odseka:

Zbornica naj sklene v nameščenje jednega izpraznjenega mesta pri avstro-ogerski bančni podružnici v Ljubljani nasvetovati naslednje gospode: Iv. Kneza, F. M. Regorschega in Avgust Skaberneta.

Predlogu zbornica pritrdi. (Konec slédi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. marca.

(Prevz. knezoškof ljubljanski) so se odpeljali na Dunaj k škofovskim konferencijam, ki se jutri prično.

(„Narod“ vedno jednak.) Dr. Nevesekdo se tudi v soboto zviha v „Narodovem“ članku, ter dokazuje, da se je slovenska stranka morala združiti z nemško liberalno stranko, zato da je klerikalce „postavila na suho“. Morda še o priliki spregovorimo o teh zavijanjih, za danes le omenimo debele laži glede podpore za gledališče, rekoč, da so bili Narodovci prisiljeni glasovati za toliko podporo nemškemu gledališču, ker bi sicer za slovensko ne bili dobili tolike podpore. To je skrajno podla laž, kajti znano je, da je katoliška narodna stranka v dež. zboru isto svoto predlagala kot podporo za slovensko gledališče in tudi zanjo glasovala. — S takimi lažnjivimi budalostmi se prepričuje pač samo — inteligenca Narodova!

(Slovensko gledališče.) Včeraj popoldne je imelo slovensko gledališče jako hvaležno občinstvo. Bil je dan naših malih! Vsakogar srce se je moralo omladiti ob pogledu na to v ogromnem številu zastopano mladino in na te jasne obraze. Kako je šumelo po gledališču, kako so se iskrila radovedna očesa in kako hvaležno so naši razposajenčki in zlatolaske ploskali gospodu Nolliju in pevkam, ki so jim pripravile tako zlate ure. Z glasnim sočutjem, z veselimi in pomilovalnimi vzkliki so zasledovali življenje in trpljenje „Janka in Metke.“ Ko je veščo — hrustalko doletela zaslužena kazen, se je mladi svet sladko zasmeljal in navdušeno zaploskal. — Tudi pri večerni predstavi se je igralo dobro in je bilo nedeljsko občinstvo z „Bratom Martinom“ prav zadovoljno.

(V Orehu pri Petojini) je 5. t. m. umrla občesposhtovana posestnica gospa Neža Nollijeva. Bila je daleč na okrog znana kot pobožna in dobrotljiva žena. Naj v miru počiva!

(Deželnemu muzeju „Rudolfinum“) je izročil preč. gospod kanonik dr. Elbert krasen spomenik iz zapuščine pokojnega župnika Mesarja, kateri so mu poklonile v letu 1888 gorenjske mlekarke zadruga kot ustanovitelju v hvaležen spomin. Spominek je pokojnikova slika, obdana z lavorikovim vencem, na katerem so imena deseterih občin.

(Oporoka.) Nedavno v Gradcu umrla vdova nadporočnika pl. Sternfeld je volila v svoji oporoki 100 gl. za tukajšnje mestne uboge, 400 gl. otroškemu zavetišču, 400 gl. patrijotičnemu gospej-nemu društvu in 400 gl. za druge dobrodelne namene.

(Od nekod.) V neki obširni kmečki fari na Dolenskem se je meseca septembra 1894 ustanovilo: „Kmetijsko bralno društvo“. Mnogi so radostno pozdravljali ta pojav, ker se je zatnjevalo, da bo društvo nepolitično. Resnično, v začetku ni imelo društvo ni jednega političnega lista. Drugi, previdnejši, niso pristopili, zaupali niso snovateljem društva. Letos se je pokazalo, da so bistro gledali. Z novim letom se je preosnovalo društvo, drugače si ne moremo razlagati dejstev, ki se sedaj kažejo. Dobilo je svojega predsednika baje v Ljubljani in ž njim „Slovenski Narod“ in „Rodoljuba“ v hišo. Sicer obširna vas, ki ni imela pred nekaj leti niti jednega „Naroda“, ima sedaj štiri ali pet iztisov. Društveni „Narod“ pa kroži še po vrhu od hiše do hiše, iz rok v roke. Ako ni tendencijozno to ravnanje, vprašamo le, zakaj ne donša sluga na dom tudi „Slovenca“.

* * *

(Osobna vest.) Mil. knezoškof lavantinski so se odpeljali včeraj popoldne na Dunaj, da se vdeležé škofovske konference, ki se prične z jutrišnjim dnevom.

(Imenovanje.) Stajerski deželni odbor je imenoval doktorja vsega zdravilstva g. K. Spitzja zdravnikom na mariborski bolnišnici.

(Ponovljenje sv. misijona) obhajajo v celjski mestni župni cerkvi od 5.—12. t. m. pod vodstvom č. oo. Franca Doljaka in J. Verhovca.

(Častnim občanom) je imenovalo zastopstvo trga Braslovce žalskega župana Iv. Hausenbichlerja, kateremu je 2. t. m. izročilo častno diplomu. V dotičnem nagovoru so se naglašale zasluge, katere si je stekel župan za Savinjsko dolino.

* * *

(Drugi shod hrvatske stranke prava) sklicuje baron Rukavina na dan 29. aprila t. l. V dotičnem

oklicu se izrecno povdarja, da se morejo udeležiti tega shoda le oni, ki pripadajo kakemu klubu ali odboru stranke prava. Na ta način so izključeni dijaki in upati je, da se bode vršil drugi shod mirneje nego prvi; ob enem se bode pa tudi skoro gotovo izjalovil načrt dr. Franka.

* * *

(Iz Rima) 4. marca. Včeraj je bila v Vatikanu slovesnost obletnice kronanja sv. Očeta Leona XIII. Nešteta množica domačinov in tujcev je navdušeno nazdraljala svetemu slavljencu, ko so ga oblečenega v polnem ornatu s tiaro na častiljivi sivi glavi iz Njegovega stanovanja skozi veliko „Sala ducale“ in „Sala regia“ ponesli v sikstinsko kapelo, kjer je sledila slovesna pontifikalna sv. maša. Običajno bi imel biti ta dan v št. Peterski baziliki popoldne slovesni „Te Deum“, ki pa je letos izostal zaradi žalostnih dogodjajev na afrikanem bojišču. Prebivalstvo rimskega mesta je zelo razburjeno in bati se je, da ta razburjenost ne ostane samo pri žuganju, marveč da nastopi dejanske dokaze. Zvečer bila je na „Piazza Colonna“ velika gnječa ljudi, izmed katere so doneli pogosti klici: „Smrt Crispiju!“ Trije vojaški oddelki so bili pripravljeni za slučaj, ko bi nastalo kako bolj nemirno gibanje. Ni čuda, da je Crispi zelo zbolel in ne vživa družega kakor mleko. „Il Temps“ piše, da je tudi njegov duh bolan, ne pozna nobene osebe in zapustil ga je spomin, nič ne piše in tudi ne čita.

Društva.

(Ljubljansko uradniško konsumno društvo) je imelo včeraj svoj redni občni zbor. Po poročilih predstojništva in nadzorništva se je vršila dopolnilna volitev. V predstojništvo so izvoljeni naslednji gospodje: marki Gozzani, Svetek, vitez Janušovski, Kokalj in Tratnik; v namestništvo pa gospodje: Sešek, Hohn, Mardetschlager, Armič in Zarli. Odbor se je pooblastil, da sme kupiti ali sezidati potrebno poslopje za društvene lokalitete.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je poslednji čas zasnovala zlasti dvoje velikih del eminentne važnosti ne le v narodnem, ampak tudi v verskem oziru: A. Slovenska šola v Velikovecu se mora letos dozidati in bo stala še mnogo denarja; a upamo, da bo krasna vzgojilnica koroške slovenske dece. Šolske sestre bodo tu delovale v duhu sv. Frančiška in v duhu sv. bratov Cirila in Metoda. B. V družbino hišo v Trstu so se naselile v začetku šolskega leta 1895/96 šolske sestre ter so prevzele vodstvo tamošnje dekliške šole, ki ima za sedaj samo dva razreda s štirimi oddelki. Nujna potreba je, da se ta šola, brž ko bo mogoče, razširi vsaj na redno štirirazrednico. — Svoje lepo začeto delo pa bo mogla družba le tedaj srečno izvršiti, ako vsi vztrajamo v požrtvovalnosti — vsak po svojih močeh. Zlasti gledé na tu zaznamovani dvojni namen zložili so poslednji čas duhovniki ljubljanskega mesta za družbo sv. Cirila in Metoda lep dar 216 gl. 50 kr. In sicer so darovali: Veleč. g. Fr. Barborič, župnik v p., 2 gl.; veleč. g. Fr. Birk, stolni vikar, 5 gl.; veleč. gosp. M. Bulovec, duh. pomočnik, 3 gl.; veleč. gosp. dr. Josip Debevec, Alojzijeviski prefekt, 5 gl.; veleč. g. dr. Josip Dolenc, bogoslovski profesor, 5 gl.; veleč. gosp. dr. Seb. Elbert, stolni kanonik, 5 gl.; veleč. g. dr. Josip Erker, konzistorijalni svetnik in spiritual v bogoslovskem semenišču, 1 gl.; veleč. g. Val. Eržen, spovednik redovnic sv. Uršule, 3 gl.; veleč. g. Fr. Ferjančič, duh. pomočnik, 2 gl.; vel. g. J. Flis, stolni kanonik, župnik in dekan, 5 gl.; veleč. g. L. Gestrin, župnik v pokoju, 1 gl.; veleč. g. J. Nep. Gnježda, konzistorijalni svetnik in profesor, 5 gl.; veleč. g. Fr. Ivanetič, vojni kurat I. razreda, 2 gl. 50 kr.; veleč. g. dr. Janežič, konzistorijalni svetnik in bogoslovski profesor, 2 gl.; veleč. g. Al. Jarec, semeniški duhovnik, 1 gl.; veleč. g. Luka Jeran, stolni kanonik, 5 gl.; veleč. g. Josip Jereb, župnik v pok., 1 gl.; veleč. g. Jos. Jerše, sem. duhovnik, 1 gl.; veleč. g. A. Kalan, stolni vikar in deželni poslanec, 5 gl.; veleč. g. dr. A. Karlin, gimnazijski profesor, 2 gl. 50 kr.; veleč. g. Jos. Klemenčič, profesor v pokoju, 5 gl.; veleč. g. K. Klun, stolni kanonik in drž. poslanec, 15 gl.; veleč. g. A. Koblar, kurat in državni posl., 5 gl.; veleč. g. dr. J. Krek, bogoslovski profesor, 2 gl.; veleč. g. A. Kržič, profesor in ud deželnega šolskega sveta, 5 gl.; veleč. g. dr. J. Kulavc, stolni kanonik, prelat in semeniški vodja, 5 gl.; veleč. g. dr. Fr. Lampe, konzistorijalni svetnik, bogoslovski profesor in vodja v Marijanišču, 5 gl.; veleč. g. dr. M. Leben, častni kanonik in bogoslovski profesor v pok., 5 gl.; veleč. g. dr. Jos. Lesar, konzistorijalni svetnik, bogoslovski profesor in vodja v Alojzije-

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

višcu, 5 gld.; veleč. g. Alf. Levičnik, knezoškofijski tajnik, 5 gld.; veleč. g. M. Malensek, župnik pri Sv. Petru, 5 gld.; veleč. g. R. Merčun, semeniški podvodja, 2 gld.; veleč. g. M. Mrak, stolni vikar, 3 gld.; veleč. g. Jos. Novak, sem. duhovnik, 1 gld.; veleč. g. J. Oblak, duh. pomočnik, 2 gld. 50 kr.; veleč. g. dr. H. Pauker pl. Glanfeld, stolni dekan in generalni vikar, 5 gld.; veleč. g. Andr. Plečnik, duhovni pomočnik, 5 gld.; veleč. g. M. Pogačar, častni kanonik in kancelar, 5 gld.; veleč. g. Val. Remškar, semeniški duhovnik, 1 gld.; veleč. gospod J. Renier, spiritual v Alojzijevišču, 2 gld.; veleč. g. J. Rozman, častni kanonik in župnik pri sv. Jakobu, 3 gld.; veleč. gosp. Ivan Smrekar, katehet, 2 gld.; veleč. g. Jos. Smrekar, častni kanonik in bogoslovski profesor, 3 gld.; veleč. g. Jos. Sterbenc, zlatomašnik, 2 gld.; veleč. gosp. Al. Stroj, katehet, 3 gld.; veleč. g. J. Sušnik, stolni kanonik, 5 gld.; veleč. g. dr. J. Svetina, gimnazijski profesor, 5 gld.; veleč. g. M. Sarabon, katehet, 2 gld.; veleč. g. M. Skrljanec, semeniški duhovnik, 1 gld.; veleč. gospod M. Tavčar, duhovni svetnik in župnik v pokoju, 5 gld.; veleč. g. L. Tič, semeniški duhovnik, 1 gld.; veleč. g. A. Urbas, stolni kanonik, 2 gld.; veleč. gospod dr. Fr. Ušeničnik, duhovni pomočnik, 3 gld.; veleč. g. J. Vrhovnik, trnovski župnik, 5 gld.; veleč. gosp. And. Zamejic, stolni kanonik, 10 gld.; veleč. gosp. T. Zupan, konzistorijalni svetnik, profesor in vodja, 5 gld.; veleč. g. A. Zupančič, konzistorijalni svetnik in bogoslovski profesor, 5 gld.; veleč. gospod dr. Ign. Zitnik, kurat in deželni poslanec, 2 gld.; veleč. g. N. N. 1 gld. — Duhovščina ljubljanskega mesta je postala s tem darom dvakratna pokroviteljica družbe sv. Cirila in Metoda. Zastopala jo bota: Sempeterski župnik veleč. g. Martin Malensek in Marijaniški vodja veleč. g. dr. Frančišek Lampš. Veleč. gospod profesor Anton Kržič pa je kot voditelj katoliškega društva detoljubov ob tej priliki daroval družbi sv. Cirila in Metoda za 100 gld. knjig: „Vrtcev“, „Angeljčkov“ in raznih prilog „Detoljuba“, da jih družba razdeli slovenskim šolam ob jezikovnih mejah. Najnovejši pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda je torej „katoliško društvo detoljubov“, oziroma sedanji voditelj tega društva, gosp. profesor Kržič. — Vsem velečastnim gospodom darovateljem izreka za blagodušna darila najiskrenejšo zahvalo. Nabiratelj.

Telegrami.

Dunaj, 9. marca. Zunanji minister grof Goluhovski je odpotoval danes jutraj ob 7. uri 40. min. v spremstvu viteza Mereya v Berlin.

Petrograd, 9. marca. „Novoje Vremja“ objavlja oklic, v katerem se vabijo domoljubi, naj nabirajo doneske v to svrhu, da se odpošlje oddelek „rudečega križa“ v Abesinijo h kralju Meneliku.

Rim, 9. marca. „Agencia Stefani“ se poroča iz Masave: General Baldissera je odposlal majorja Salzo k Meneliku s prošnjo, naj dovoli, da se pokopljejo 1. marca padli vojaki, in naj mu naznani število padlih in vjetih Italijanov.

Rim, 9. marca. Po najnovejših poročilih iz Afrike je dognano, da so padli v zadnjem boju general Dabormida in podpolkovnika Galliano in Melini. Mej vjetniki se nahaja obrist Nava in blizu 200 častnikov.

Rim, 9. marca. „Popolo Romano“ se poroča, da so Kasalo obkolile abesinske čete in da je general Baldissera dobil povelje, naj odvede, ako mogoče, ondotno posadko na drugo mesto.

Rim, 9. marca. Zagotavlja se, da se Saraccu dosedaj še ni posrečilo, sporazumeti se z Rudinijem in Brinom glede sostave novega ministerstva.

Vlaknena obleka iz surove svile gld. 8'65

do 42'75 blaga za popolno obleko — tussor in shantung-Pongees — istotako črna, bela in barvena **Hennebergova svila** od 35 kr. do gld. 14'65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okolu 240 raznih kakovostij in 2000 raznih barv, vzorcev itd.), poštne in carine presto na dom. Vzorec obratno. V Švico dvojna poštarina. (27 5—1 3)

Tovarne za svilo G. Henneberg
(c. in kr. dvorni založnik), **Gurth.**

Pomirljivo

aliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so **antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatlici 25 kr., 10 škatlic gld. 2.—. 124 (5—4) 4

Umrlí so:

6. marca. Marija Pikec, kurjačeva vdova, 73 let, Poljanska cesta 57, otrpnenje srca. — Jožefa Černe, zlatarjeva hči, 1 dan, Gospodske ulice 3, življenska slabost.

7. marca. Jakob Breznik, gostič, 53 let, Florjanske ulice št. 10, plućnica. — Hilda Herrisch, skladiščnega paznika hči, 1½ leta, Cesta na južno železnico 1, škrlatica. — Jožef Sterle, hlapec, 54 let, Vegove ulice 9, otrpnenje srca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
7	9. zvečer	734.3	4.9	sl. zah.	skoro jasno	
8	7. jutraj	733.4	—0.4	sr. zah.	skoro jasno	0.0
	2. popol.	730.3	10.3	sr. jug.	jasno	
8	9. zvečer	730.0	7.0	sr. jug.	skoro jasno	
9	7. jutraj	726.5	7.1	pr. m. zah.	skoro jasno	0.0
	2. popol.	725.1	15.0	m. zah.	jasno	

Srednja temperatura 7. in 8. marca 5.0° in 5.6° ozir. za 2.8° in 2.3° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Jožefa in Elizabete Škufca iz Seč posestvo (900 gld.) dne 18. marca in 22. aprila v Kočevju.

Andreja Milavca iz Jakovce nepremakljivo posestvo (11.840 gld.) dne 26. marca in 25. aprila v Logatcu.

Marijane Gaber z Goričan nepremakljivo posestvo (1040 gld.), terjatev 229 gld. 65½ kr., dne 21. marca in 25. aprila v Ljubljani.

Karola Goloba iz Sela zemljišča (1130 gld. 30 kr. in 185 gld.) dne 18. marca in 18. aprila v Trebnjem.

Valentina Štembergerja iz Kuteževa nepremakljivo posestvo (990 gld.), terjatev 15 gld. 75 kr., in

Adama Kalčiča iz Bača nepremaklj. posestvo (1735 gl.), terjatev 2 gld. 60 kr., dne 17. aprila in 18. maja v Ilirski Bistrici.

Sarg-ovo

priznано neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob je

mного **milijonkrat**

preizkušen in potrjen, zobnozdravilstveno priporočan kot najboljši

sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.

Dobiva se povsodi. 710 30—14

Dunajska borza.

Dne 9. marca.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 35 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 40 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 20 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	994 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	380 " 50 "
London vista	120 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 " 05 "
20 mark	11 " 80 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 57 "
Italijanski bankovci	43 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dne 7. marca.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 10 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	144 " — "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " — "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 50 "
Posojilo gorisške mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 35 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 25 "
Prioritetne obveznice državne železnice	222 " — "
" " južne železnice 3%	166 " — "
" " južne železnice 5%	130 " 50 "
" " dolenskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	68 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	72 " — "
Waldsteinske srečke, 20 gld.	56 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	176 " — "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3485 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	460 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97 " — "
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	63 " — "
Montanska družba avstr. plan.	84 " 60 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	164 " — "
Papirnih rubljev 100	128 " — "

Nakup in prodaja

vsa vrstna državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasniti v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnic.